

# Att hantera grammatisk förändring i en deskriptiv ordbok

*Kristian Blensenius & Lena Rogström*

This paper studies the representation of more or less novel constructional types in five Swedish dictionaries of different types and, to a certain extent, different ages. Based on a number of constructional types, the aim is to find out which of them have been entered in the dictionaries and how the types are treated from a normative and a descriptive point of view. The study also discusses the normative role of the contemporary dictionary in relation to the constructional types.

## 1. Normativa anspråk i ordböcker. En problematisering

Kategorierna *brukslexikografi* och *dokumentationslexikografi* diskuteras bl.a. av Bergenholtz et al. (1997:169), Svensén (2004:1f.) och Josephson (2018:249). Brukslexikografin ska tillvarata språkanvändarens behov av ordböcker i den dagliga kommunikationen, och dokumentationslexikografin tillgodoser det kollektiva behovet av att kunna dokumentera ett språk. Inom lexikografin kan dessa funktioner närmast liknas vid vad man benämner *normativ* respektive *deskriptiv* lexikografi, i betydelsen 'som gör resp. inte gör normativa anspråk' (se Nikula 1992). Åtskillnaden mellan normativ och deskriptiv lexikografi är dock inte knivskarp, genom att ordböcker förväntas erbjuda användaren både en rådgivande och en vägledande funktion samtidigt som de också ska vara beskrivande och dokumenterande.

Den ordboksanvändare som söker vägledning om stavning och böjning av ord har sedan lång tid tillbaka kunnat vända sig till den inofficiella normen på området, *Svenska Akademiens ordlista* (SAOL). Här anges också bruklighetsinskränkningar för såväl uppslagsord (ett ord som *mellis* är t.ex. "vardagligt" enligt SAOL 14) som böjningsformer (t.ex. den vardagliga presensformen *brer* till **breda**<sup>1</sup>). Ordböcker går annars ofta en balansgång mellan mer eller mindre uttalad deskriptivitet och "förtäckt" normativitet (jfr Nikula 1992:49 och Josephson 2018:249) i fråga om bl.a. stavning och böjning. Man kan då också fråga sig hur de hanterar andra informationskategorier där det saknas en specifik hållning i moderna ordböcker, såsom för flerordsuttryck som *mena* (*på*). Användaren kan ju tänkas vilja ha vägledning i "det goda språkbruket" (Larsson 2004:211) på konstruktionsområdet likaväl som på andra områden. Till saken hör också att

---

<sup>1</sup> Uppslagsord markeras hädanefter med fetstil.

företrädare för den officiella språkvården rådfogar ordböcker vid besvarandet av språkfrågor, vilket kan tänkas tillskriva ordböcker en normativ funktion även om intentionen har varit mer deskriptiv.

Vårt syfte med denna undersökning är att diskutera fem exempel på flerordsuttryck som genomgår förändring i svenskan och undersöka hur dessa hanteras i några moderna svenska ordböcker. Ämnet har aktualiserats med anledning av att *Svensk ordbok utgiven av Svenska Akademien* (SO, 2009) står inför en ny revidering och olika innehållskategorier ses över. Vi undersöker flerordsuttryckens utbredning i korpusar (se avsnitt 2.1 nedan) och studerar dels vilka av dem som tas upp och hur de behandlas i ordböckerna, dels hur ordböckerna verkar förhålla sig till flerordsuttryck på ett mer generellt plan. Slutligen försöker vi ge förslag till åtgärder i revideringen av SO.

Vi kan förvänta oss att finna flerordsuttryck bland uppslagsorden (som flerordslemman), språkproven och bland flerordsuttryck som utgörs av formaliserade mönster i form av så kallade *konstruktionsuppgifter*. Ett exempel på en konstruktionsuppgift är *belöna ngn (med ngt) (för ngt/SATS)*, som ges i ett särskilt avsnitt i artikeln till uppslagsordet **belöna** i SO. Jämför liknande termer som *skjematiske fleirordskonstruksjonar* (Berg-Olsen 2013) och *fraseoskabeloner* (Farø & Lorentzen 2009). Kategorin är lexikografiskt intressant såtillvida att den berör både syntax och semantik och därmed hör hemma i såväl ordböcker som grammatikor. Konstruktionsuppgifter är inte särskilt ingående diskuterade i lexikografisk litteratur ur ett normeringsperspektiv, men se bl.a. Nikula (1992) och Trap-Jensen (2002a) om normativitet/deskriptivitet generellt, och Trap-Jensen (2002b) om normativitet/deskriptivitet i *Den Danske Ordbog* (DDO). Se även Vannebo (1998:365) om syntaktiska uppgifter i ordböcker.

Dispositionen av artikeln är denna: I avsnitt två beskrivs material och metod för undersökningen. I avsnitt tre redovisas undersökningen, och i fjärde avsnittet presenteras några slutsatser.

## 2. Material och metod

Undersökningen gäller som sagt fem flerordsuttryck som samtliga är stadda i någon form av förändring. De har alla det gemensamt att de består av verb som växlar i fråga om huruvida de står med eller utan formord. Tablå 1 nedan anger i den första spalten det ”vedertagna” flerordsuttrycket, dvs. det som brukar anses som den allmänt gängse och korrekta, och i andra spalten återfinns de nyare motsvarigheterna tillsammans med ungefärlig ålder. För uppgifter om ålder hos de nyare uttrycken har *Svenska Akademiens ordbok* (SAOB) och Kungliga bibliotekets dagstidningsarkiv<sup>2</sup> nyttjats.

<sup>2</sup> <[www.tidningar.kb.se/](http://www.tidningar.kb.se/)> (läst 2019-10-20).

Vedertaget uttryck	Nyare uttryck	
<i>kommer att</i> + verb	<i>kommer</i> + verb	(åtm. sedan 1589)
<i>eftersom</i>	<i>eftersom att</i>	(åtm. sedan 1850)
<i>mena att</i>	<i>mena på att</i>	(åtm. sedan 1840)
<i>visa att</i>	<i>visa på att</i>	(åtm. sedan 1865)
<i>indikera/indicera att</i>	<i>indikera/indicera på att</i>	(åtm. sedan 1956)

Tablå 1: Undersökta flerordsuttryck.

Några av varianterna på flerordsuttryck är gamla och ser i vissa stilarter ut att hålla på att ersätta de äldre varianterna, medan andra är uppstickare i språket. Det äldsta ”nyare” flerordsuttrycket, med verbet *komma* i presens + infinitivverb utan *att* (*Barn kommer gå i skolan i minst nio år*), är gammalt men fortfarande inte helt vedertaget i ordböcker. Uttrycket *eftersom att* innehåller i stället ett tillagt *att*, här dock som subjunktion (*Hen åkte buss eftersom att tåget var för dyrt*). På används också allt flitigare och har länge funnits som tillägg till verben *mena* och *visa*. Ett senare uttryck, troligen bildat i analogi med de två äldre, är *indikera på att* (vi illustrerar fortsättningsvis med denna stavning) som blir frekventare i vissa typer av texter.

Vi undersöker dels hur flerordsuttrycken används i ett korpusunderlag (se 2.1 nedan), dels hur uttrycken behandlas i fem svenska ordböcker med något olika ålder och inriktning, utgående från SO och dess föregångare NEO. Samtliga har det gemensamt att de ger uppgifter om flerordsuttryck, även i form av konstruktionsuppgifter.

- *Nationalencyklopedins ordbok* (NEO, 1995–1996)
- *Svensk ordbok utgiven av Svenska Akademien* (SO, 2009)
- *Svensk handordbok. Konstruktioner och fraseologi* (SHO, 1966)
- *Svenskt språkbruk. Ordbok över konstruktioner och fraser* (SSB, 2003)
- *Lexins svenska lexikon* (Lexin, 2013)

NEO gavs i mitten av 1990-talet ut i anslutning till *Nationalencyklopedin* och är numera inkluderad i Nationalencyklopedins internetjänst NE.se. Ordboken inkluderas framför allt i egenskap av jämförelsematerial med SO, eftersom SO är en vidareutveckling ur samma lexikaliska databas som NEO bygger på (se Malmgren 2009 för en historik). SO och dess föregångare är primärt deskriptiva definitionsordböcker, även om SO innehåller normativa inslag främst i form av s.k. stilrutor (Sköldberg 2017:123).

Två konstruktionsordböcker är också inkluderade: en äldre, SHO, och en yngre, SSB. Dessa är intressanta såtillvida att de har som specifik uppgift att hantera just flerordsuttryck. Som en representant för inlärorordböcker, vilka inte sällan lägger vikt vid flerordsuttryck, fungerar Lexins digitala utgåva från 2013. SSB har liksom SO en deskriptiv intention (SSB s. 15), medan den äldre SHO har en klart normativ intention: man vill ”varna för felaktigt eller mindre lämpligt språkbruk” (SHO s. VII). Lexins inriktning på området är inte klargjord: i användaranvisningen på nätet<sup>3</sup> anges bara att den är en inlärorordbok för den som lär sig svenska.

SO utgår alltså från den databas som i en tidigare version låg till grund för NEO. Detta verkar i viss mån även gälla SSB: i dess förord sägs t.ex. att ”Exemplen har hämtats från Internet och stora pressdatabaser som Presstext, men många har också sitt ursprung i konkordanserna hos Språkdata vid institutionen för svenska språket vid Göteborgs universitet” (SSB s. 24). Även Lexin har på olika sätt kopplingar till Göteborgs universitet sedan 1970-talet då ordboksunderlaget utarbetades vid dåvarande Språkdata (Malmgren 2012:455).

## 2.1. Korpusunderlaget i undersökningen

Vi har utnyttjat två olika korpusmaterial i korpusverktyget Korp (Borin et al. 2012) när vi excerperat våra belägg. Den första korpusen utgörs av konventionellt skriftspråkligt material som kan kallas traditionell sakprosa. Denna korpus består av akademiska texter (delkorpusen Akademiska texter: 25 milj. tokens) och tidningstexter (delkorpuserna GP, Press och Webbnyheter: ca 580 milj. tokens). Totalt utgör materialet alltså drygt 600 miljoner tokens. Den andra korpusen består av bloggar och olika diskussionsforum som Flashback, Familjeliv och Twitter (delkorpusen Sociala medier). Denna korpus är betydligt större: 10 miljarder tokens.

En typ av material som växt snabbt som underlag för lexikala korpusar under senare tid är bland annat bloggar och diskussionsforum av olika slag. Dessa har till skillnad från konventionella skrivna texter producerats direkt för webben och har ofta en mycket mer tillfällig, ibland dialogisk, karaktär och påminner mer om talat språk (jfr t.ex. Bockgård 2012:210). Vi kallar denna typ av skriftspråk för *oredigerad text* i undersökningen.

Oredigerad text håller på olika sätt på att inlemmas i arbetet med SO. I fråga om vilket textmaterial man bygger ordboken på, anges att ”etablerat, redigerat skriftspråk hämtat från tidningar och romaner utgör en betydande del” (Sköldberg 2017:125). Det står dock klart att man gärna baserar kommande upplaga också på andra material: ”Det är svårt att hävda att inte texter publicerade på åt-

<sup>3</sup> <[lexin.nada.kth.se/lexin/doc/Lexin.pdf](http://lexin.nada.kth.se/lexin/doc/Lexin.pdf)> (läst 2019-10-20).

minstone vissa sociala medier ska in i underlaget för den nya upplagan [av SO]” (Sköldberg & Hannesdóttir 2017:332). Eftersom det verkar som om det sker snabba förändringar av flerordsuttrycks grammatiska struktur (åtminstone strukturen i de uttryck vi valt att studera) i oredigerad text och därmed förknippade skrivna textgenrer, är dessa uttrycks behandling i bland annat SO en intressant fråga.

### 3. Undersökningen – flerordsuttryck i olika korpusar

I undersökningen av de utvalda flerordsuttrycken har vi först excerperat de båda delkorpusarna, och sedan har vi listat vilka av de två varianterna av respektive flerordsuttryck som är mest frekvent i respektive delkorpus. Resultaten redovisas i tabell 1. I redovisningen anges både absolut antal belägg och hur stor andel de ”nya” flerordsuttrycken utgör i relation till de vedertagna flerordsuttryckens antal i procent.

	Korpus 1 (Akad. + Tidn.)		Korpus 2 (Soc. medier)	
	Antal	Andel ”nya” uttryck	Antal	Andel ”nya” uttryck
kommer att + verb	391 945		2 459 293	
kommer + verb	35 574	9,01 %	4 183 298	170 %
eftersom	283 840		4 973 116	
eftersom att	558	0,19 %	203 408	4,0 %
mena.* att	78 475		551 985	
mena.* på att	132	0,16 %	32 970	5,9 %
visa.* att	119 074		536 850	
visa.* på att	1 260	1,05 %	33 943	6,3 %
indi.era.* att	2 523		13 553	
indi.era.* på att	16	0,6 %	2 238	16,5 %

Tabell 1: Förekomst av flerordsuttryck i två korpusar.

Som förväntat är de nyare flerordsuttrycken bättre företrädna i korpus 2, som innehåller sociala medier. Allra störst är skillnaden för *kommer att* + V, där användningen av *kommer* utan infinitivmärke med en andel av 170 % är mycket mer frekvent än den vedertagna varianten. *Eftersom att*, som är vanlig i talat språk och talspråkliga genrer, används nästan inte alls i korpus 1. På liknande sätt är det med *mena på att*, som har procentuellt sett fler belägg i korpus 2. *Visa*

*på att* är något vanligare än *mena på att* i korpus 1, och även denna konstruktion har fler belägg relativt sett i korpus 2. Den nyaste av konstruktionerna, *indikera på att*, har stor andel av beläggen i korpus 2, även om det absoluta antalet förekomster inte är lika stort som för de andra konstruktionerna.

Man kan konstatera att de båda varianterna av respektive flerordsuttryck förekommer i olika utsträckning i olika material och att de därmed är genreberoende. Får då detta genomslag i vårt ordboksmaterial? I tablå 2 nedan återges om, och i så fall hur, den nyare varianten av flerordsuttrycket är beskriven i ordböckerna. Varianterna *visa på* och *indikera på att* tas inte upp i någon av ordböckerna. *Kommer + V* tas upp i konstruktionsuppgiften i de tre nyare ordböckerna. SO väljer också att notera i en stilruta att uttrycket förekommer och att det numera måste anses acceptabelt. Stilrutan används igen för att påpeka att man inte ska skriva *eftersom att*, som SO berör som enda ordbok men avfärdar (därför anges ”Nej” i tablåen). Uttrycket *mena på* tas upp av tre av ordböckerna som partikelverb, i två av dem som ett s.k. sublemma (som ”nästan” har lemmastatus) och ingen reser något varnande finger för detta uttryck mer än att brukligheten inskränks till ”vardagligt”.

	<b>kommer + V</b>	<b>eftersom att</b>	<b>mena på</b>	<b>visa på</b>	<b>indikera på</b>
<b>NEO</b>	Nej	Nej	Nej	Nej	Nej
<b>SO</b>	Konstr.: komma (att +) V  Stilruta: ”måste numera anses acceptabel, om än mer informell [...]”	Nej  Stilruta: ”Eftersom bör inte följas av att. [...]”	Eget lemma, partikelverb: <vard.>  Konstr.: mena på SATS	Nej	Nej
<b>SHO</b>	Nej	Nej	Sublemma, partikelverb (vard.)	Nej	Nej
<b>SSB</b>	Konstr.: ngn kommer att göra ngt el. ngn kommer göra ngt	Nej	Sublemma, partikelverb (vard.)	Nej	Nej
<b>Lexin</b>	Konstr.: ngn/ngt kommer (att +) VERB	Nej	Nej	Nej	Nej

Tablå 2: Förekomst av flerordsuttryck i ordböckerna.

#### 4. Slutsatser och framåtblick

Ett första svar på frågan om hur flerordsuttryck behandlas i ordböcker är att de behandlas ganska olika beroende på typ, vilket framgår av tablå 2 ovan. Det är generellt de två äldsta varianterna som tas upp: *kommer* + verb, som inte berörs i NEO men väl i efterföljaren SO, samt i SSB och Lexin, och *mena på*, som tas upp i SO och SSB och faktiskt även i den äldre SHO. SO avråder i en stilruta från *eftersom att*, men för övriga flerordsuttryck ges ingen information. Verben *kommer* och *mena på* behandlas dock på olika sätt: *kommer* utan *att* ges i konstruktionsuppgift under **komma** i de ordböcker som tar upp uttrycket, medan **mena på** behandlas som en egen uppslagsform, och endast som partikelverb. Under det enkla **mena**, som tas upp i samtliga ordböcker, ges bara mönstret *mena att*.

I fråga om *kommer* + V gentemot *kommer att* + V ger ordböckerna inga tilläggsupplysningar. Båda varianterna betraktas visserligen av språkvården som acceptabla i dagens språkbruk (Språkriktighetsboken 2005:360), men eftersom många fortfarande verkar lägga märke till *att*-löst bruk<sup>4</sup> vore någon kommentar om de båda varianternas likvärdighet kanske på sin plats. Stilskillnaden mellan *mena* och *mena på* kunde också uttryckas tydligare, förslagsvis även under det enkla **mena**.

De olika typerna av redovisning medför att flerordsuttrycket som kategori ofta blir svårt att tolka för användaren. Större konsekvens i angivandet av flerordsuttryck skulle kunna göra informationen lättare att tyda. Därtill tas som synes många flerordsuttryck inte upp alls i de undersökta ordböckerna, vilket kan tolkas som att ordböckernas förhållningssätt till flerordsuttryck är starkt avvaktande. I förhållande till hur frekventa de nyare flerordsuttrycken trots allt är i både redigerade och icke redigerade typer av texter kan man hävda att uttrycken bör uppmärksammas mer systematiskt. Exempelvis borde *kommer* + V ha inkluderats i samtliga ordböcker (möjligen undantaget den äldre SHO) i kraft av sin höga frekvens. Det är också något förvånande att de båda konstruktionsordböckerna, särskilt den nyare SSB, inte har med fler varianter på flerordsuttryck. En tolkning av ordböckernas behandling av variantuttrycken är att ordböckerna fungerar som grindvakter för talspråkliga varianter som används i skriftspråket, och så kanske det ska vara? Om man betraktar användarnas inställning till ordböckers normerande funktion är det kanske en fördel att de inte tar med varianter på flerordsuttryck, om man tänker sig att användarna vill ha klara besked utan alternativ. Om man i stället ser till ordböckers deskriptiva funktion som speglingar av språkutvecklingen, ska de naturligtvis återge fler varianter, gärna med upplysningar om i vilken genre och stilistisk funktion varianten kan brukas.

<sup>4</sup> <[www.gp.se/debatt/kommer-att-vara-kvar-1.4124737](http://www.gp.se/debatt/kommer-att-vara-kvar-1.4124737)> (läst 2019-10-20).

I omarbetningen av SO, Sveriges idag största definitionsordbok som fortfarande görs på officiellt uppdrag av en språkvårdande instans i form av Svenska Akademien, finns det flera utmaningar, inte minst eftersom inriktningen har en deskriptiv intention och utarbetandet av ordboken i ökad utsträckning bygger på ett oredigerat textunderlag. Det kan vara rimligt att skilja mellan den officiella och redigerade prosan och den oredigerade i fråga om flerordsuttryck, och i ett val mellan två liknande konstruktioner som fortfarande betyder samma sak är det rimligast att välja den som är frekventast och mest accepterad (om en betydelse-skillnad uppstår kan saken hamna i ett annat läge). Mycket vanliga varianter, såsom *kommer + V* och *eftersom att*, bör tas med, men då gärna med bruklighets-uppgifter av typ ”formellt”, ”vardagligt” m.fl.

Klart är i alla händelser att förändrade konstruktioner kommer att ta större plats i språket i takt med att nya skriftliga genrer etableras. Språkvårdande instanser bör diskutera också dessa förändringar mer strategiskt och hitta ett förhållningssätt till förändringarna, gärna tillsammans med lexikograferna. När språkvården hänvisar till lexikografin lägger man en viss press på lexikograferna att ta ett språkvårdande ansvar som kanske inte är deras att ta?

## Litteratur

### Ordböcker

- DDO = *Den Danske Ordbog*. <[www.ordnet.dk/ddo](http://www.ordnet.dk/ddo)> (oktober 2019).  
 Lexin = *Svenska ord*, 4 uppl. <[lexin.nada.kth.se/lexin](http://lexin.nada.kth.se/lexin)> (oktober 2019).  
 NEO (1995–1996) = *Nationalencyklopedins ordbok*. Höganäs: Språkdata Göteborg & Bokförlaget Bra Böcker AB.  
 SAOB = *Svenska Akademiens ordbok*. Gleerups: Lund. <[www.saob.se](http://www.saob.se)> (oktober 2019).  
 SAOL 14 (2015) = *Svenska Akademiens ordlista*. 14 uppl. <[www.svenska.se/saol](http://www.svenska.se/saol)> (oktober 2019).  
 SHO (1966) = Johannisson Ture & Karl Gustav Ljunggren: *Svensk handordbok. Konstruktioner och fraseologi*. Stockholm: Esselte Studium.  
 SO (2009) = *Svensk ordbok utgiven av Svenska Akademien*. <[www.svenska.se/so](http://www.svenska.se/so)> (oktober 2019).  
 SSB (2003) = *Svenskt språkbruk. Ordbok över konstruktioner och fraser*. Utarbetad av Svenska språknämnden. Stockholm: Norstedts ordbok.

## Annan litteratur

- Berg-Olsen, Sturla (2013): Skjematiske fleirordskonstruksjonar i *Norsk Ordbok*. I: *Nordiske Studier i Leksikografi* 12, 80–94.
- Bergenholtz, Henning, Ilse Cantell, Ruth Vatvedt Fjeld, Dag Gundersen, Jón Hilmar Jónsson & Bo Svensén (red.) (1997): *Nordisk leksikografisk ordbok*. Oslo: Universitetsforlaget.
- Borin, Lars, Markus Forsberg, & Johan Roxendal (2012): Korp – the corpus infrastructure of Språkbanken. I: *Proceedings of LREC 2012*. Istanbul: ELRA, 474–478.
- Bockgård, Gustav (2012): ”Jovars, det duger tills vidare”. En interaktionell analys av konstruktionsfamiljen diskurspartikel + vars. I: Jan Lindström & Sofie Henricson (red.): *Språk och interaktion* 3. Helsingfors: Helsingfors universitet, 175–232.
- Farø, Ken & Henrik Lorentzen (2009): De oversete og mishandlede ordforbindelser – hvilke, hvor og hvorfor? I: *LexicoNordica* 16, 75–102.
- Josephson, Olle (2018): *Språkpolitik*. Språkrådets skrifter 25. Stockholm: Morfem.
- Larsson, Lennart (2004): Svenskt språkbruk. Ordbok över konstruktioner och fraser. Utarbetad av Svenska språknämnden. I: *Språk och stil* NF 14, 209–219.
- Malmgren, Sven-Göran (2009): Från Nationalencyklopedins ordbok (1995–96) till Svensk ordbok utgiven av Svenska Akademien (2009). Med tillbaka- och sidoblickar. I: *LEDA-Nyt* 47, 14–20.
- Malmgren, Sven-Göran (2012): Från Svenska ord (Lexin) 3 till Svenska ord 4. I: Birgit Eaker, Lennart Larsson & Anki Mattisson (red.): *Nordiska studier i leksikografi 11. Rapport från Konferensen om lexicografi i Norden, Lund 24-27 maj 2011*. Lund: Nordiska föreningen för lexicografi, 454–465.
- Nikula, Kristina (1992): Deskriptiva ordböcker – finns dom? I: Ruth Vatvedt Fjeld (red.): *Nordiske Studier i Leksikografi. Rapport fra Konferanse om leksikografi i Norden 28.-31. mai 1991*. Oslo: Nordisk förening for leksikografi, 43–53.
- Sköldberg, Emma (2017): Innehållet i Svensk ordbok utgiven av Svenska Akademien – eller kampen mellan norm och bruk. I: Saga Bendegard, Ulla Melander Marttala & Maria Westman (red.): *Språk och norm. Rapport från ASLA:s symposium, Uppsala universitet 21–22 april 2016*. Uppsala: ALSA, 123–129.

- Sköldberg, Emma & Anna Helga Hannesdóttir (2017): Svenska ord – men vilka? Om uppslagsorden i *Svensk ordbok utgiven av Svenska Akademien*. I: Emma Sköldberg, Maia Andréasson, Henrietta Adamsson Eryd, Filippa Lindahl, Sven Lindström, Julia Prentice & Malin Sandberg (red.): *Svenskans beskrivning 35. Förhandlingar vid trettiofemte sammankomsten Göteborg 11–13 maj 2016*. Göteborg: Göteborgs universitet, 329–340.
- Språkkriktighetsboken* (2005). Utarbetad av Svenska språknämnden. Stockholm: Norstedts.
- Svensén, Bo (2004): *Handbok i lexicografi. Ordböcker och ordboksarbete i teori och praktik*. Stockholm: Norstedts Akademiska Förlag.
- Trap-Jensen, Lars (2002a): Descriptive and normative aspects of lexicographic decision-making: the borderline cases. I: Anna Braasch & Claus Povlsen (red.): *Proceedings of the 10th EURALEX International Congress*. København: Center for Sprogteknologi, 503–508.
- Trap-Jensen, Lars (2002b): Normering og deskription i Den Danske Ordbog – mere eller mindre? I: *LexicoNordica* 9, 63–79.
- Vannebo, Kjell Ivar (1998): Grammatikk i ordbøker og normeringsspørsmålet. I: Ruth Vatvedt Fjeld & Boye Wangensteen (red.): *Normer og regler: festskrift til Dag Gundersen 15. januar 1998*. Oslo: Nordisk forening for leksikografi, 360–367.

Kristian Blensenius  
postdoktor, ph.d.  
Institutionen för svenska språket  
Göteborgs universitet  
Box 200  
SE-405 30 Göteborg  
kristian.blensenius@svenska.gu.se

Lena Rogström  
universitetslektor, ph.d.  
Institutionen för svenska språket  
Göteborgs universitet  
Box 200  
SE-405 30 Göteborg  
lena.rogstroem@svenska.gu.se